

HISTORIE ZO ČSS ORCUS ROK 2020

NA PRVNÍ KONTROLY NETOPÝRŮ V ROCE 2020 I NA “VÝROČKU”

Nový rok začíná vždy stejně. Pokračování kontrol zimovišť netopýrů ve starých dolech a štolách Oderských vrchů a Jeseníků a samozřejmě “výročka”, kterou jsme tentokrát udělali dvoudenní a uprostřed krajiny břídlíce. A jak to vše dopadlo?

Bylo nás hodně a tak jsme stihli i kontroly v mnohých štolách. Ale nejen počítání netopýrů bylo cílem. Proto že se v některých komínech bortí staré žebříky, mnohdy starší 50 let, připravili jsme tam instalaci kotvení pro uchycení lan. Některé ze štol nemáme ještě úplně domapovány, a tak hlavně Leny prolézal s “Distem” místa, kam se nám normálně moc nechce.

Kontrola nejvýznamnějšího zimoviště únor 2020

Během zimního období kontrolujeme desítky zimovišť netopýrů v jeskyních i starých důlních dílech. Kontrolu toho největšího jsme si nechali a uplynulý víkend. Zimoviště, které málem bylo zasypáno a které jsme v roce 2001 zachránili vytažením dvou vleček odpadků.

Jsme zde jako každý rok v polovině února. Pepa, Honza Fedor a Honza Vích, Roman, Jirka a s námi Alča a Kuba ze sdružení Krajina břidlice. Převlékáme se a přijíždí k nám nějaký místní a nadává, že do dolu stále někdo leze a hlavně Poláci. No doufáme jen, že se to nepodepíše na počtech netopýrů. Honza, Jirka a Roman sestupují horní šachtou -40 metrů na II patro a ostatní smetím vyplněnou šachtou na 3 patro. Výška vody ve vstupních zatopených chodbách je tentokrát velmi vysoká. Skoro po hruď.

Celá zima je velmi teplá a i dnes je na povrchu +7°C. Podepíše se to na stavu hlavně netopýrů černých, kteří zimují v prostorách, kde se teplota blíží 0°C? Dobrá zpráva je, že počty „barbastel“ byly ještě vyšší než vloni. Více jak 2000 kusů a to víme, že mnoho jich v tisících spárách nemáme šanci objevit. „Barbastely“ tady si oblíbili jedno místo, na křižovatce chodeb a na stěnách vytvářejí veliké klastry, o počtu až 250 kusů.

Klastry samozřejmě nerozebíráme a nerušíme, jen „kvalifikovaným „ odhadem určujeme jejich počet, a doma to můžeme na PC i kontrolovat.

A ještě zajímavost, mezi tisícovkou netopýrů černých objevujeme i jednoho albína.

JARNÍ KONTROLA V KNĚHYŇSKÉ JESKYNI duben 2020

Když přichází jaro v Kněhyňské jeskyni z nám neznámých puklin a chodeb jeskyně vylétají netopýři do vstupních částí a jejich stavy jsou pak mnohem vyšší než v průběhu celé zimy. Jenže letos jaro přišlo mnohem dříve. Na konci prosince jsme v Kněhyňské jeskyni napočítali 31 netopýřů velkých. Ještě v polovině měsíce března Monika s Romanem napočítali v Kněhyňské jeskyni více jak 100 netopýřů velkých, ale měsíc na to, když již dlouho vládlo jarní, většina již jeskyni opustila. Tak v polovině dubna Honza, Roman a Pepa již neměli co počítat. Stejně tak jeskyni opustila i většina vrápenců, když jich tam v prosinci bylo více jak 300. Asi i netopýři pocítují globální oteplování :-)

Explorace a mapování na Gírové 20.4.2020

Již mnoho let jsme nebyli na kontrole jeskyní na Gírové. Třeba se v těchto jeskyních něco změnilo, nebo se otevřel nějaký nový vstup do podzemí. Ve skalní stěně mrazového srubu jsou dnes známy 4 jeskyně a jedna v SZ svahu hřebene Gírová.

Podle množství příčných tektonických poruch a puklin protínajících odkrytou a narušenou skalní stěnu, je však možno předpokládat, že v hrubolavicovém pískovcovém masívu byla vytvořena řada dalších dosud neznámých rozsedinových jeskyní. Honza, Pepa, Monika, Roman I a Roman II prolézají skalní rozsedinu, balvanová pole, ale nic nového nenacházíme.

Prolézáme proto i jeskyně, jestli třeba zde ještě jsou netopýři. Největší je jeskyně Na Gírové I. Jenže úzkým průlezem do spodních pater dostanou jen ti hodně štíhlí. Roma a Pepa nemají šanci.

Roman prolézal jeskyni Na Gírové II a zjišťujeme, že mapka jeskyně neodpovídá realitě. Budeme ji muset přemapovat. Roman s Monikou zkoušejí se střídavými úspěchy vylézt některé stěny skalního srubu. Kdysi hodně dávno tu měl Pepa nějaké prvovýstupy.

Přecházíme asi půl kilometru po prudkém svahu hřebene Gírové k jeskyni Na Gírové IV. Kdysi v roce 1986, když jsme jeskyně na Gírové mapovali, měla jeskyně délku pouze 6 metrů. Podle informací v roce 2008 byl vstup do jeskyně zavalen (ve vstupu byly velké balvany) a v červnu 2010 byl znova otevřen a jeskyně byla prolongována skupinou osob (speleo skupina ASSŠ) a jeskyně dále prolongována na délku 21 metrů. Opravdu prokopali malý průlez a pronikli do skoro 10 metrů vysoké rozsedinové komory. Tak že jeskyni budeme muset také přemapovat.

Jeskyně Na Gírové č.IV, Nově objevená část

A týden na to na Gírovou vyrazili Pepa s Arnoštem, z cílem přemapovat jeskyni Na Gírové II a Na Gírové IV. Nejen stihli jeskyně zmapovat, ale v jeskyni Na Gírové IV v nově objevených partiích objevit, že pískovcové bloky nad dnem jeskyně mají spodní stěny pokryty drobnými pisolitickými formami, o velikosti několika milimetrů až jednoho centimetrů.

Nová fotodokumentace Kněhyňské jeskyně 10 dubna

Nejen na odečet terčových měřidel, ale také novou fotodokumentaci Kněhyňské jeskyně vyrazili Honza, Roman, Bobek, Pepa.

Kontrola lokality Čertův mlýn 30.5.2020

Pepa s Romanem Kučou vyrazili na kontrolu lokalit na Čertův mlýn a projít terén, jestli se nepodaří objevit nějakou novou lokalitu nebo místo, kde by se dalo vykopat novou jeskyni. Nejdříve kontrola Vascy. Kupodivu tam byl ještě jeden netopýr. Pak kontrola Čertovy díry, kdy dokonce bylo ještě 6 ks netopýrů vousatých.

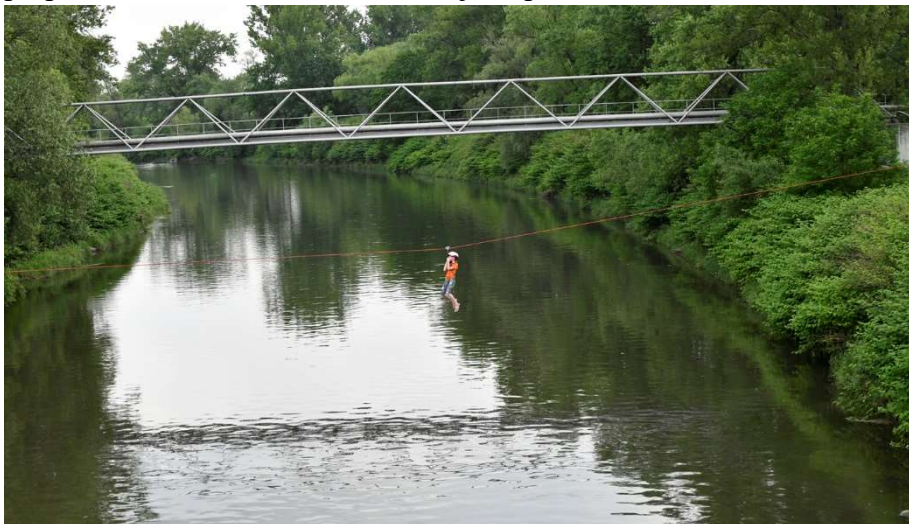
Jeskyně Kyklop

Jeskyně Čertova díra

Alpský traverz nad Odrou 2020 7.6.2020

Konání traverzu tento rok bylo ohroženo vyhlášenou karanténou díky epidemii Koronaviru. Ale nakonec akce byly povoleny a traverz se mohl konat. Počasí hrozilo deštěm a bouří, a nás nakonec vše obešlo a traverz se konal. Účast byla více jak 200 osob a podařilo se udělat přepravu na traverzu záchranáře i s jeho psem.

Oprava vstupu do Weltkriegstolle

Během zimních kontrol jsme zjistili, že vstup do zimoviště netopýrů, který je na dně osmimetrové šachty se zavalil a tak jsme navrhli CHKO Jeseníky, že se pokusíme zával odstranit, vsup zabezpečit plastovou pevnostní rourou o průměru 60 cm. A v červnu jsme práce zahájili. Na dvou akcích jsme nejdříve likvidovali zával a pak zvětšovali prostor, abychom rouru do vstupu dostali. A 28 června oba Romanové, Honza Fedor a Honza Wagner, Pepa, Jirka a Monika přetransportovali z Bohumína rouru a fošny a vlastní zabezpečení

vstupu mohlo začít. Nejdříve dostat do podzemí fošny na překlenutí ústí šachty na II patro, neboť původní dřevěné kulatiny zcela ztrouchnivěly. A pak sekáním rozšířit prostor pro zapaštění roury. Bylo třeba odsekat hodně skalní stěny. Ale nakonec se rouru podařilo dostat až do ústí vstupu na I patro, vyříznou v trubce výlez, trubku obložit balvany a obsypat.

Hřeben Úplaz explorační

Na jihovýchodním cípu NPR Mionší vystupuje do výšky 950 m n.m. vrchol hory Úplaz a 200 metrů pod vrcholem je vstup do nevelké Jeskyně pod Úplazem. . Jedná se 9 metrů dlouhou, klesající, typicky rozsedlinovou jeskyni, vytvořenou na příčné, gravitačními procesy rozšířené puklině na mírně ukloněném svahu. První naše návštěva této lokality byla v roce 2008 , kdy byla jeskyně mapována. Dne 27.6.2020 jsme provedli kontrolní akci v této jeskyni (J.Wagner a R.Kuča) a pak byla prováděna explorační práce hřebene hory Úplaz, který vybíhá severně od vrcholu. Dosud zde nebyly prováděny žádné explorační práce. Hřeben je v délce asi 300 metrů pokryt odkrytými skalními formacemi, které stupňovitě klesají. Skalky a převisy jsou tvořeny pískovci a převážně slepenci. Nepodařilo se zde objevit žádné podzemní lokality.

Vstup do jeskyně Pod Úplazem

Skalní útvary na hřebenu hory Úplaz

Průzkum jeskyně nebo štolý Horní Lomná

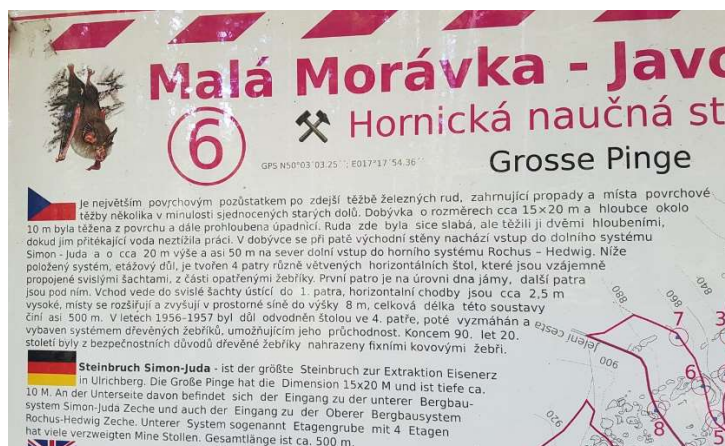
Ve skalní stěně asi 100 metrů od silnice Dolní Lomná-Horní Lomná se nachází vstup do podzemní dutiny dlouhé asi 15 metrů, vysoké až 4 metry. Vstup leží ve staré lomové stěně (lom je již mnoho let nepoužíván) a není jasné, zda se jedná o přírodní dutinu, nebo výsledek lidské činnosti, nebo zda případně jen původní puklinová prostora nebyla uměle rozšířena. Při průzkumu však na stěnách podzemní dutiny nebyly nalezeny žádné vrypy, drážky či jiné doklady o kutacích pracích.

Pohled do podzemní lokality Horní Lomná

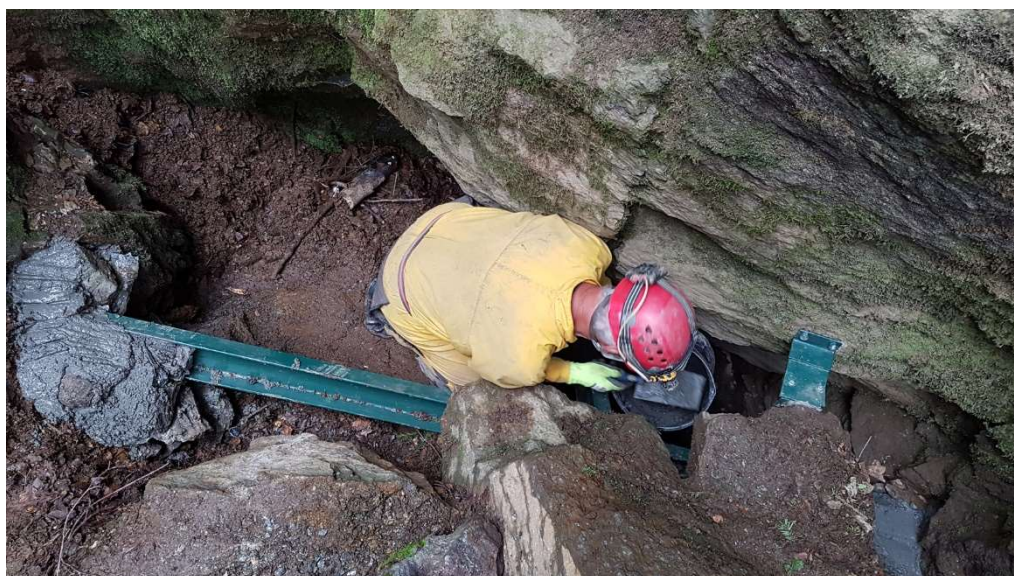
Opravy a zabezpečení vstupu do štol-zimovišť netopýrů Pod Jelení cestou

To byly práce na objednávku CHKO Jeseníky. Oprava zničeného zabezpečení do Štolý Hedwig, kde vandalové zničili mříže a Jámy Hedwig, kde malý vstup ohrožoval zavalením veliký skalní blok. Opravit mřížový uzávěr nebyl problém, to Pavel, Pepa a Pavel mladší zvládli za jednu akci. Zabezpečit vstup Jámy Hedwig bylo náročnější. Proto se tam nejdříve Pepa s Pavlem v květnu vypravili, aby ze dřeva vyrobili šablonu ocelové konstrukce, pak ji Pavel vyrobil a 13. července společně s Honzou Wagnerem a Arnoštem vyrazili konstrukci nainstalovat.

Měření dřevěné šablony vstup Jáma Hedwig

Instalace zabezpečovací konstrukce Jáma Hedwig

JESKYNĚ V MANKOVĚ SKÁLE – EXPLORACE DOKUMENTACE

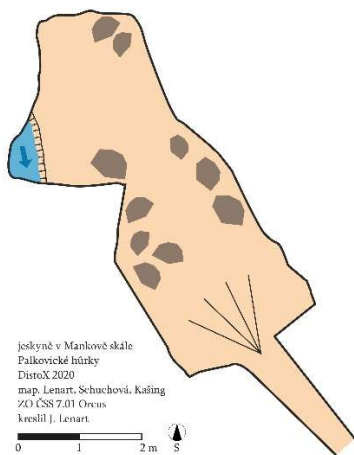
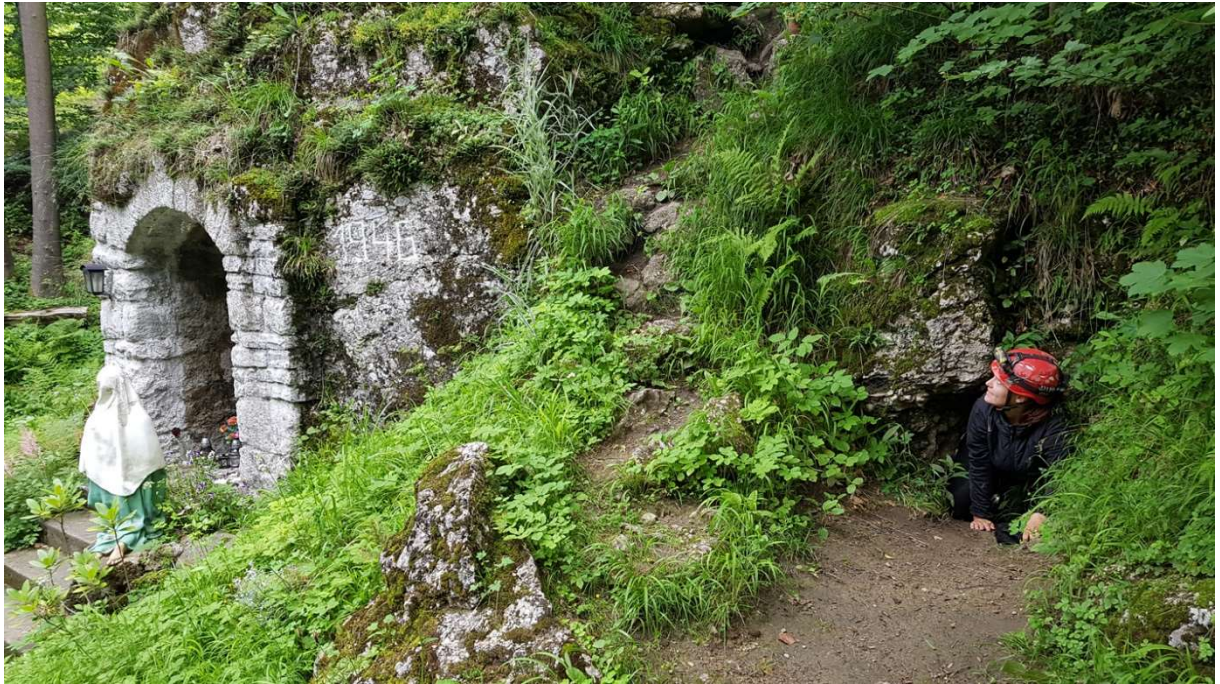
13.7.2020

Nedaleko Myslíkovských Lurd v Palkovických hůrkách se nachází zajímavá jeskynní lokalita nazývaná Jeskyně v Mankově skále. Na její průzkum vyrazili Leny, Martina Kristína.

Dojezd je možný téměř až na místo, na malebné poutní místo. Do jeskyně vede úzký vstup. A po průzkumu jeskyně všichni souhlasili, že jde o krasovou jeskyni se známkami freatické modelace. Chlebovické slepence zde obsahují bloky vápenců velké jako dveře a ty podlehly skutečnému krasovění.

V jeskyni se objevuje potůček. V době velkých srážek odtok z jeskyně nestíhá a na dně a stěnách jsou stopy zatápení, vytváří se zde tedy sifon. Venku jsme našli několik vývěrů v přilehlém potoce, které jsou upraveny jako studánky. No a nakonec jsme si všimli, že ačkoliv přišlo, přítok potoka je nějak podivně suchý. Rychle ženeme korytem vzhůru a byl tam - ponor. Tímto považujeme nejmenší kras s ponorem, vývěrem a protékanou jeskyní v České republice za objevený.

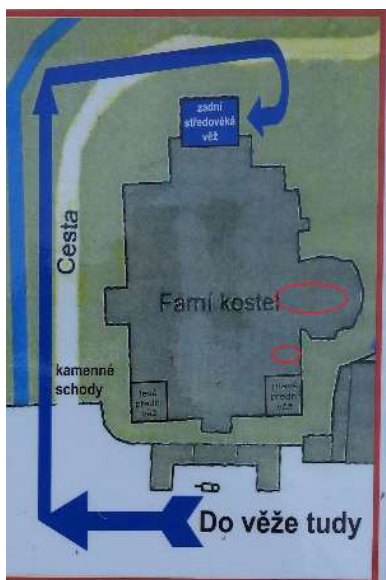
Délka jeskyně je 8,5 m.

KOSTEL ZLATÉ HORY LETNÍ KOLONIE VRÁPENCE MALÉHO

23.7.2020

Ve štolách okolo Zlatých hor nám zimují stovky netopýrů a samozřejmě vysoce převyšují vrápenci malí. Jejich zimoviště tedy známe, ale se schovávají v létě, kde mají své „porodnice“? To jsme nevěděli a staré důlní prostory v létě nevyužívají. Pomohla náhoda. Informace, že v kostele ve Zlatých horách je letní kolonie vrápenců i s mlád'aty. Proto jsme se tam vypravili. Hodný pan Začal otevřel vstup do věže a ukázal místa nad bočními loděmi kostela, kde opravdu bylo několik stovek samic a většina z nich ještě s přísátými mlád'aty. Co nejvíce překvapí, že tak pozdě v létě teprve mají mladé a některé samice byly teprve v březí. Hodně veliký časový rozptyl. Trochu to doplňuje naše pozorování na zimovištích, na kterých zůstávali netopýři hodně dlouho. Do konce května a počátku června.

Kontrolní akce Jezevčí jeskyně

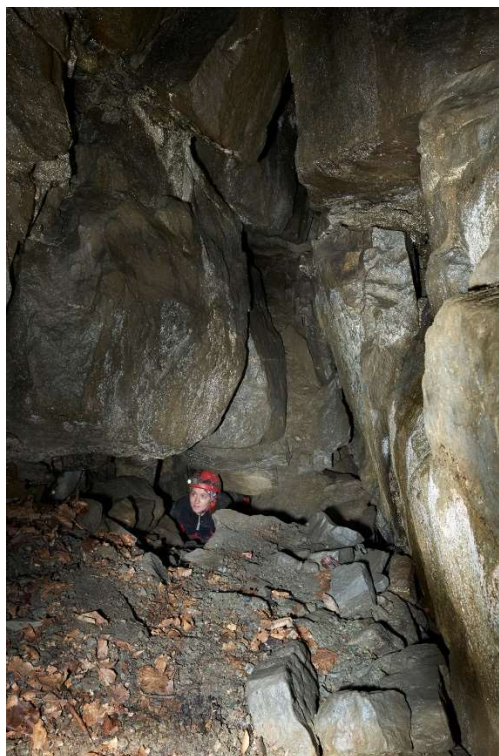
V Jezevčí jeskyni na svazích hřebene Velký Stožek jsme naposled byli v roce 2009. Tehdy se nám podařilo proniknout nízkými plazivkami okolo zlověstně visícího klínového pískovcového bloku, který jsme nazvali Damoklův meč a objevit nové části jeskyně. Jak to vypadá v jeskyni dnes? O tom se chtěli přesvědčit Roman, Pepa a Market poslední červencový víkend. Už jen najít Jezevčí jeskyni je problém. A nemít souřadnice GPS, hledáme jeskyni dodnes. Pepa si už moc podzemí nepamatoval a nejdříve dvoumetrového Romana nahnal do jedné z neprůlezných plazivek. A když to Roman vzdal, zjistil, že pokračování je na druhé straně.

Damoklův meč

*Vstup do plazivky, kde se nachází
Damoklův meč*

Pak už jeskyně klesá až k námi v roce 2009 prokopané plazivce, vedoucí do nových částí. Tam se ale musí proplazit okolo Damoklova meče. A ten tam stále visí. Velmi nepříjemné místo. Ale i mohutný Roman bez problémů kolem “meče” pronikl.

Práce v jeskyni Kyklop

V jeskyni Kyklop na Kněhyni je od roku 1986 instalováno lano a provazový žebřík. Je nejvyšší čas lano vyměnit. Proto do jeskyně 1.8 vyrazili Luděk s Kájou, Roman s Market, Jirka a Pepa. Jenže v úzké vstupní vertikále se posunul skalní blok a průlez velmi zúžil. Jirka těžce a Kája lehce prolezli. Pak se o to marně dlouze pokoušel Pepa a po něm jen v tričku Luděk. Neprošli. Ve vstupu byl ještě jeden volný balvan a ten jsme za pomoci lana vytáhli. Vzpříčený blok bude třeba vrtáním narušit a pak rozsekat.

Vytahování volného bloku ze vstupní propasti jeskyně Kyklop

Pokračování prací na znovuotevření vstupu do jeskyně Kyklop

16.8.2020 Tentokrát se zapojili do prosekávání balvanu ve vstupu oba Romanové, Luděk, Honza Fedor, Monika a Pepa. A zatím co Honza a Roman hiltinou a sekáči rozbíjeli balvan, Pepa s Monikou prolézali okolí Kyklopa, jestli třeba neobjeví nějakou další novou díru. A nakonec Pepa uvolnil pár kamenů a odstranil trávu a kapradí a pod malým skalním převisem se otevřel vstup do podzemí. Akorát velikost pro Moniku. Šupla dovnitř a jeskyně pojmenovaná Monika je na světě. Prozatím má délku asi 10 metrů, ale Monika pravila, že ji prokope na 100 metrů.

Vstupní komora jeskyně Monika

Mezitím se Honzovi a Romanovi č.1 podařilo odsekat kus balvanu a do Kyklopa už mohli proniknout Pepa s Monikou a Luděkem. Ovšem pro Honzo a Romana č.2 to bylo málo a tak vrtali a sekali dále, až průchod zvětšili i pro slona.

V jeskyni Kyklop bylo postupně vyměněno jak lano a provazový žebřík vedoucí na spodní patra jeskyně.

Výstup ze dna jeskyně na mezipatro

Výstup z mezipatra do vstupní komory.

EXPLORACE VELKÝ STOŽEK A MRAZNICA

Když jsme na podzim 2018 objevili zajímavé skalní formy pod vrcholem Velkého Stožku a zajímavý „pseudozávrt“ do kterého se málem po pás propadl Roman, řekli jsme si, že na tato místa vrátíme a pokusíme se někam prokopat. Ale ještě před touto akcí jsme vyrazili i na hřebeny mezi Podolánkami a Samčankou.

Nad Podolánky vyjeli Pepa s Romanem, aby k jeskyni Mraznica připojili nějaký nový objev. Nejdříve dokumentace malých štolek, které jsou ve skalnatém vrcholku pozůstatkem po těžbě hrubozrnných křemitých slepenců, pro sklárny v údolí a pak procházení křížem krážem okolních hřebenů. Jediným výsledkem byla lokalizace několika zajímavých slepencových skalek. Podzemí žádné.

Týden na to, 16 září vyjíždějí pod vrchol Velkého Stožku Roman s Monikou a Pepa. Jenže... Roman s Monikou vyrazili na kopání v jeskyni hodně bohatě vybaveni. Kromě kraťasů, trička a svačiny více neměli. Vlastně ještě čelovky. A takto vystrojený začal Roman kopat v závrtnu vyplněném starým tlejícím listím a hlínami. Ještě že Pepa měl montérky a rukavice. Postupně se prokopává do podzemní dutiny, a brzy se do ní celý vešel. Ale bez kýble, kopačky atd. to dále a hlouběji nepůjde. Takže tady přistě. A lépe vybaveni.

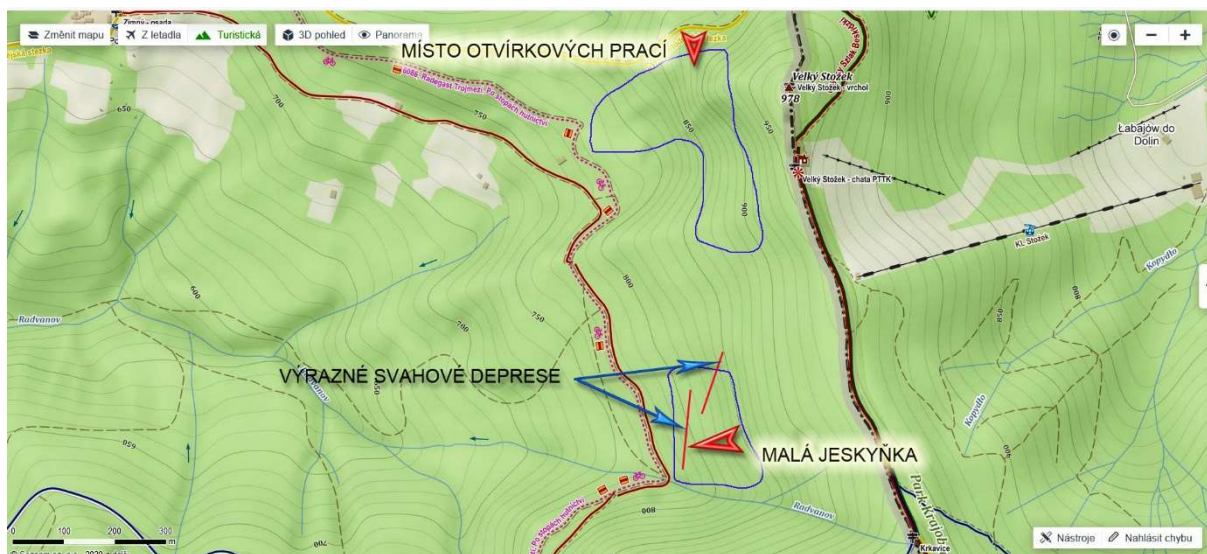

Ale ještě pod Velkým Stožkem nekončíme. Pokračuje v průzkumu prudce klesajících svahů, ze kterých vystupují řady skalních stěn i velkých skalních bloků. Procházíme terén okolo nadmořské výšky 800 až 900 m n.m. Bez úspěchu. Žádná další nadějná místa na objev jeskyní.

Přemísťujeme se jižněji k potoku Radvanov a pokračujeme v exploraci terénu na prudkých jižních svazích Velkého Stožku. Objevujeme několik výrazných hlubokých terénních skalních sesuvů a propadů, které vyplňují skalní bloky a balvany. V nejnižše položeném terénním propadu Roman objevuje malý otvor pod obřím skalním blokem a Monika tam lehce proniká. Ale „Malá jeskyňka“ měla pouze 3 metry.

Explorace sev.svahy hřebene Hradisko

28.10 a 6.11.2020

Hřebenu Hradisko jsme se nevěnovali již několik let. Věděli jsme, že zde leží jeskyně Drápalovy d'ury, zvaná též Valašský Poseidon, kterou kdysi dávno popsal Bobek a namaloval i paměťovou mapku. Tak že jsme se rozhodli jeskyni dokumentovat podrobně. Na konci října vyrazili na Pulčín a Hradisko Pepa, Honza Fedor, Roman Conan a Ondra. Nejdříve jsme provedli dokumentaci Zbojnické jeskyně, která je zanesena v Mapách CZ, ale bez mapky. Pak jsme pokračovali v prolézání balvanitého a skalistého svahu pod Jeskyní Velryba. Marně jsme prolézali skalní bloky, soutěsky, obří balvany, a i když nám Pavel po telefonu radil, Drápalovy d'ury jsme nenašli. Za to jsme zjistili, že je zde řada menších nepopsaných jeskyněk. A ty byly cílem příští akce.

Zbojnická jeskyně

Za týden 7 listopadu vyrazili na hřeben Hradiska opět Pepa, Luděk, Honza, Roman a tentokráte vedeni Pavlem, který tu je jak doma. Drápalovy d'ůry jsme našli na první pokus

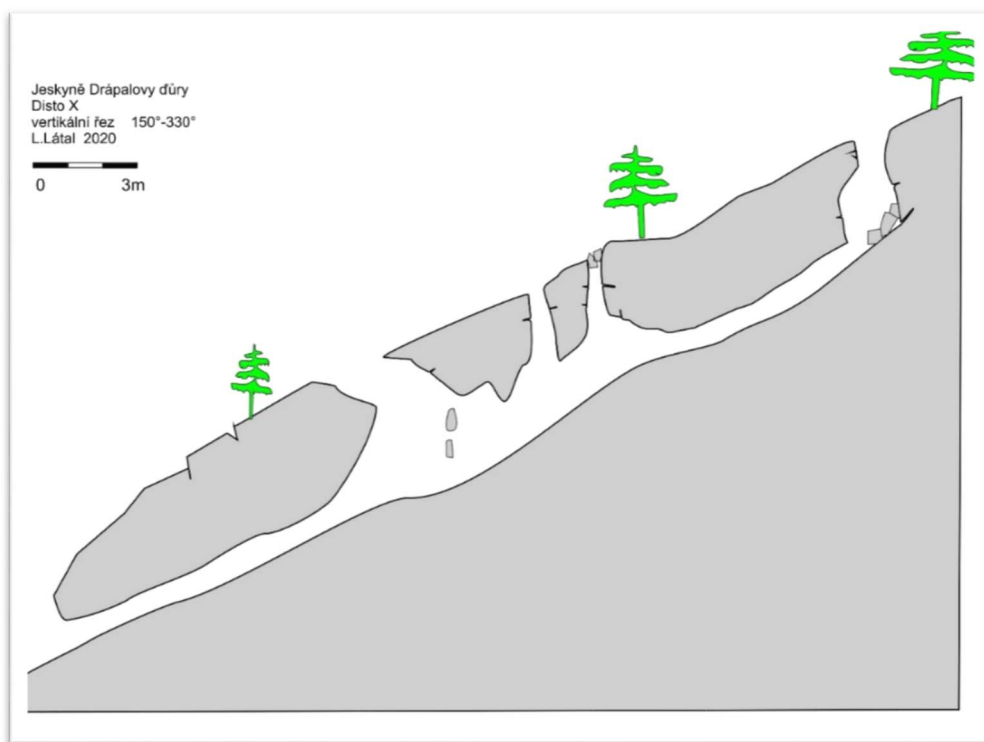
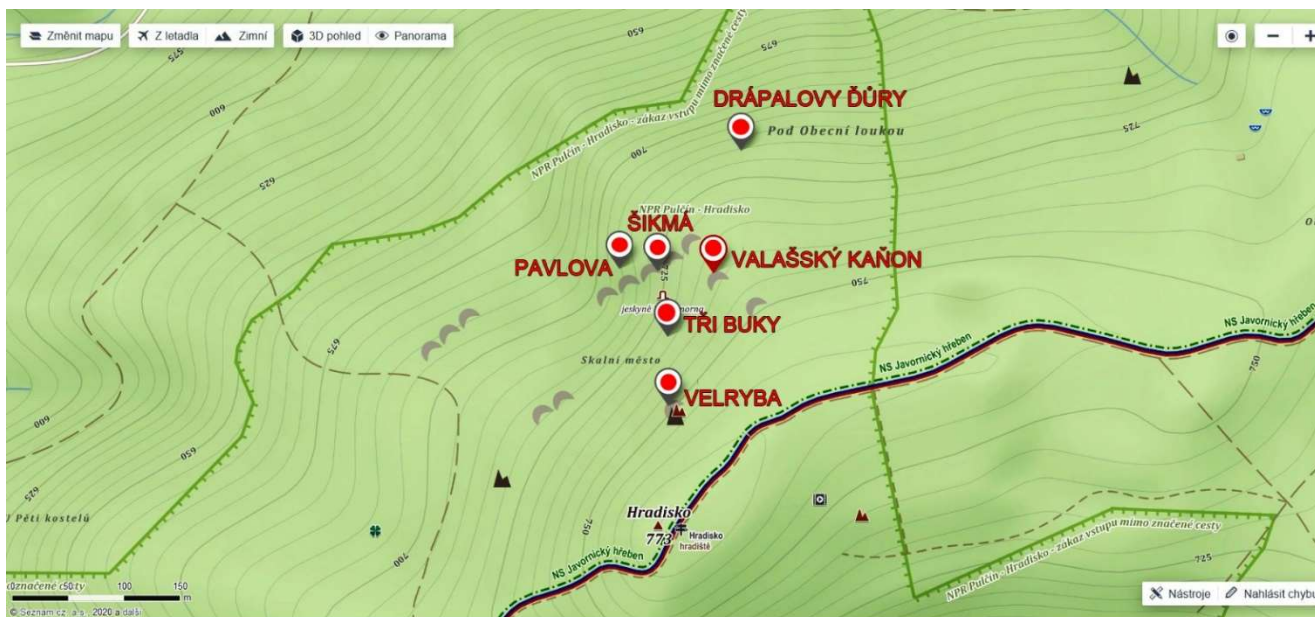
Vertikální vstup do Drápalových d'ůr č. 1

Chodba vedoucí od dolního vstupu do vertikály č. 1

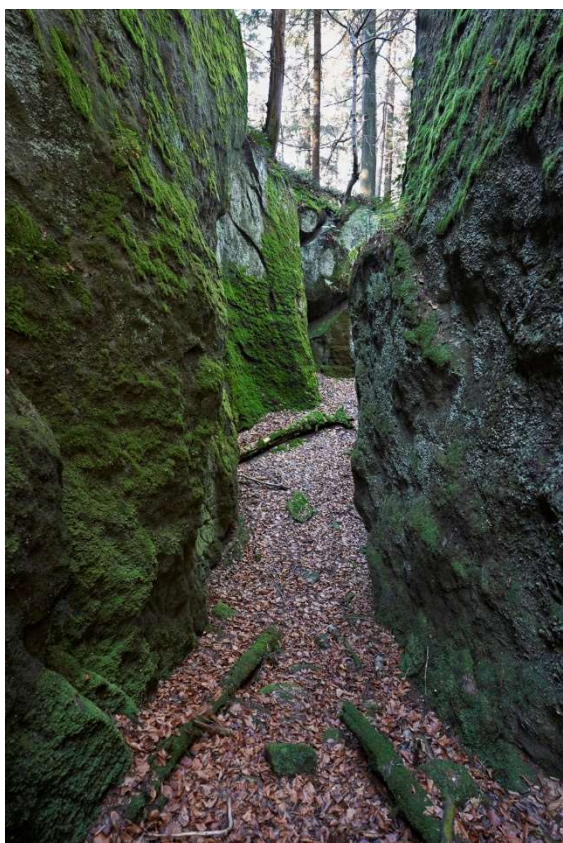
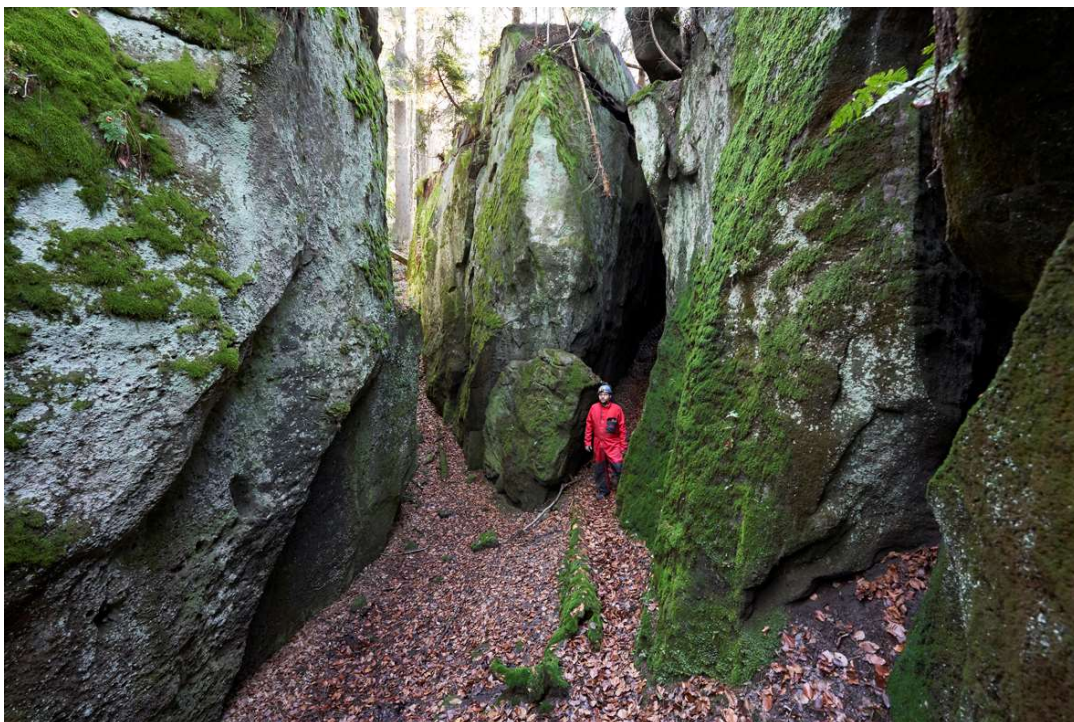

Pokračování jeskyně z vertikály č. 1

Po mapování a dokumentaci Drápalových ěůr začalo hledání nových jeskyní. Postupně byly objeveny a mapovány jeskyně Pod převisem I (dlouhá 8 metrů), Pod převisem II (dlouhá 8 metrů), jeskyně Trojitý buk (dlouhá 7 m) jeskyně Šikmá (dlouhá 14 m), Pavlova jeskyně (dlouhá 7 metrů).

A ještě dvě geomorfologické formace se nám podařilo popsat. A také pojmenovat. Dvě výrazné svahovými procesy rozšířené pukliny mezi skalními bloky o výšce 9-11 metrů byly nazvány „Valašský kaňon“. Východní, širší rozsedlina má průměrnou šířku 1,5 až 2,5 metry, západní rozsedlina má klínovitý profil, u dna se šířkou 0,5 až 1 metr a u vrcholu 0,5 až 1,5 metru.

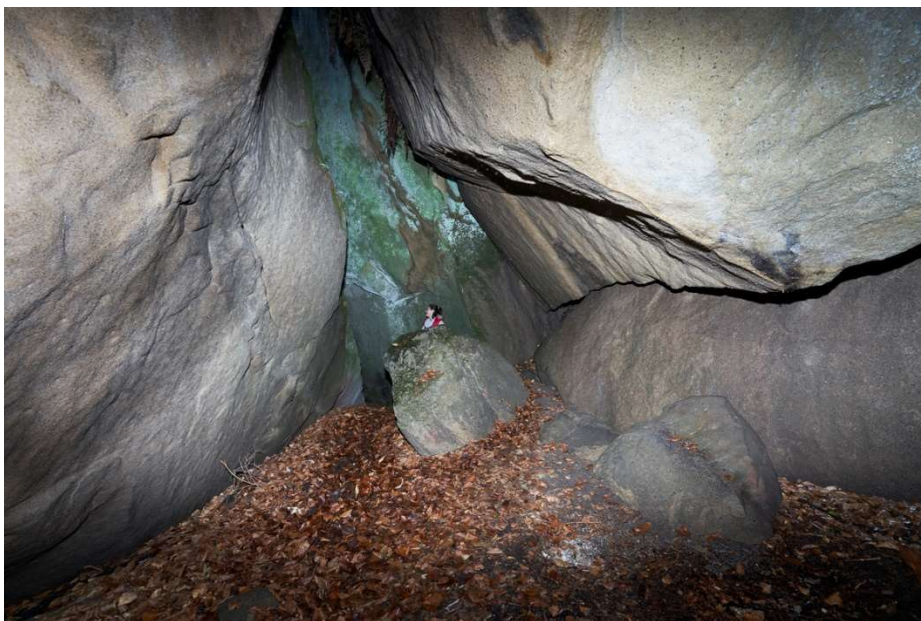
Skalní rozsedliny, téměř soutěska nazvané Valašský kaňon

Zbojnický sál

Jedná se o prostor vytvořenou a obklopenou skalními bloky, z větší části překrytou převislými skalisky, které místy vytvářejí stropy prostoru. Do „skalního sálu“ vede několik vstupů mezi skalisky. Některé jsou krátké a úzké jeskynní tunely, ostatní poměrně prostorné skalní rozsedy.

Jeden ze vstupů do Zbojnického sálu

Prostory Zbojnického sálu

Likvidace závalu v Žánově díře na Kněhyni

V Žánově díře na Kněhyni došlo v minulosti ve stupni chodbě k sesuvu skalních bloků a hlín a k zavalení průlezu vedoucího na spodní patro. V letošním roce jsme přistoupili k likvidaci závalu a tak opět k zpřístupnění spodních pater. Práce byly zahájeny Romanem a Monikou září a po nich pokračovali Roman a Pepa o měsíc později. Dva lidé na kopání je málo a tak 8 listopadu vyrazili na Kněhyni Roman s Monikou, Ondra, Honza Vích a Kristína. Podařilo se jim vytěžit desítky kýblů hlíny a kamení a průlez zvětšit natolik, že by jim už Monika prolezla. Ale normální jeskyňář ještě ne. Snad po příští kopací akci.

Zahájení kopacích prací

Stav průlezu na spodní patra 7.11.2020

Znovu otevření vstupu na spodní patra jeskyně Žánova díra

22.11.2020

Latečka R., Vidlička O., Kuča R., Fedorowicz J., Wagner J., Bolcková M.,

V jeskyni Žánova díra pokračovaly práce na likvidaci závalu, bránícímu v sestupu na spodní patra. Zával již byl zčásti odstraněn při minulých akcích a při této akci se podařilo průlez rozšířit natolik, že na spodní patra mohli sestoupit dva speleologové Monika a Roman. Při kontrole spodních pater, kde poslední sestup byl proveden při mapování v roce 1982, bylo zjištěno, že stav v podzemí se značně změnil. Došlo k posunu skalních bloků a tak ke změně morfologie jeskyně. Průlez na spodní patra je nyní velmi úzký a průlezný pouze velmi štíhlým speleologům. Výstup směrem na horu je velmi náročný. Sestup do nejnižší položených partií je prozatím zavalen sesunutými balvany a suti.

Současně probíhaly kontrolní a dokumentační práce v jeskyni Kyklop. V koncových bodech jižní části jeskyně Kyklop jeskyně byl ověřen hlasový kontakt se spodními částmi jeskyně Žánova díra. Zvuk prochází mezi neprůleznými spárami mezi bloky pískovce. Vzdálenost koncových bodů obou jeskyní je zřejmě několik metrů, neboť světla mezi koncovými body obou jeskyní nebylo vidět.

Prokopaný průlez na spodní patra jeskyně Žánova díra

Na počátku prosince projevili zájem podívat se do Kněhyně i strážci přírody z CHKO Beskydy. A tak jsme je do Kněhyně vzali. Den na to jsme vyrazili do tělocvičny v Jistebníku zopakovat si třeba záchranu na laně a vyzkoušet nové metody výstupu po laně. Nejdříve se na exkurzi do Kněhyně hlásili dva strážci přírody, pak jich bylo pět a v sobotu 5 prosince jich Roman, Market, Honza a Ondra nafasovali sedm. Přijeli vystrojení jako turisté při návštěvě Punkevních jeskyní. Asi měli jiné představy o beskydských jeskyních., A navíc ten největší z nich měřil 207 cm. Hned jsme se sázeli, jestli projde alespoň na dno Velké propasti. Neprošel. Skončil za Domem Objevitelů. Ale ostatní jsme protáhli celou jeskyní.

Výcvik speleoalpinismu – Tělocvična Jistebník 6.12.2020

Na výcvik do tělocvičny v Jistebníku vyrazilo 7 členů ZO ČSS. Někteří si museli zopakovat vázání uzlů, někteří záchranu na laně a někteří pak museli být přímo zachraňováni, když ve visu uvízli. A současně jsme také vyzkoušeli metodu výstupu po laně zv. Power –Up. Ale na šestimetrové výšce tělocvičny jsme tento výstup moc neprověřili. Jediné zjištění je, že fyzická náročnost při výstupu je menší. Ale rychlost výstupu, přechody přes mezikotvení, přechod do sjezdu....to ukáže praxe ve větších vertikálách.

Zahájení sledování zimovišť netopýrů zima 2020/2021

Začali jsme tentokrát již poslední den listopadu. Roman , Pepa a Arnošt v Ruda nM byli překvapeni vysokým stavem hibernujících vrápenců. Více jak 100 jich tu ještě nebylo. Před Vánocemi do štol v Jakartovicích vyrazili opět Pepa, Arnošt a Roman. Tady stavy netopýrů nebyly nijak výjimečné.

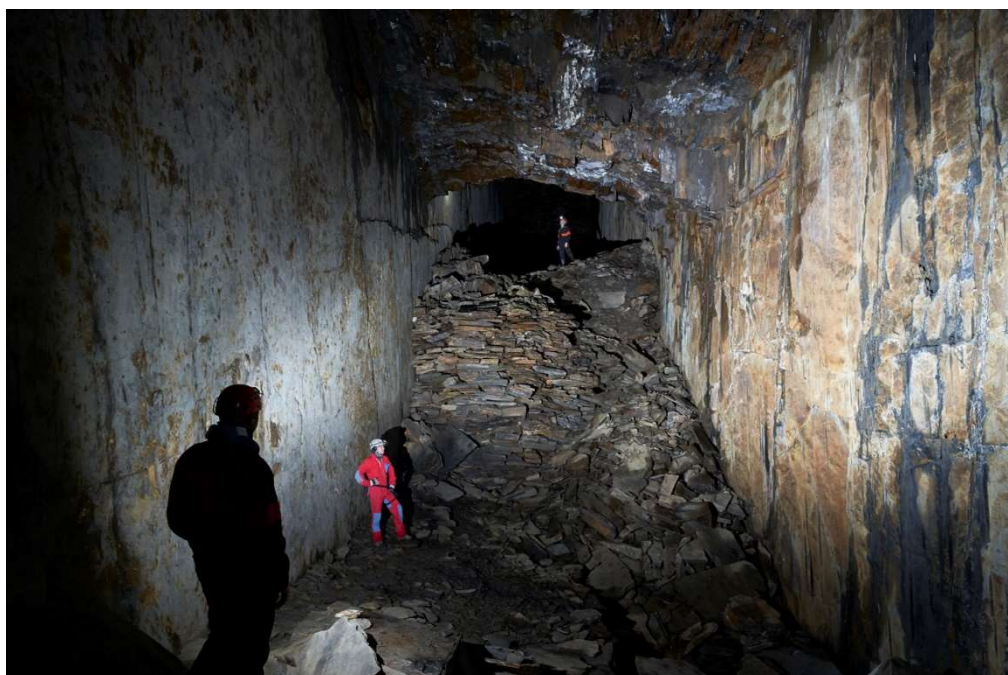

Arnošt v Jakartovicích

Před Vánocemi jsme ještě stihli kontrolu štol nad Odrou a tentokrát nás bylo více než netopýrů.

Stihli jsme štolu V zátočině, Mlýnskou štolu, Dřevěnkou, Willibaldzeche ...

*Kontrola ve štolu V
zátočině*

A hned po Vánocích vyrazili Roman s Monikou a Honzou do Kněhyně a Pepa, Ondra, Pavel a Jaryn na Rejvíz. Jenže z cesty na Rejvíz se stala cesta více jak dobrodružná. V Opavě všichni přesedli do Pavlovy Škoda Felicia combi se silně ojetými zimními gumami a pokračovali směr Rejvíz. V Heřmanovicích se Pavel rozhodl, že nepojede po hlavní silnici, ale vezme to zkratkou na Dolní údolí, která se v zimě neudrží. Felicii povýšit na kategorii Hamr a my se jen modlili, aby místo cesty, na které kromě ledu nic nebylo, jsme neskončili v lese. No dojeli jsme ve

zdraví. Jenže další problém nastal při výjezdu na Rejvív, v polovině cesty přes cestu spadlé stromy, sloupy.... Voláme hasiče, jestli ví o tom a kdy to budou řešit. „Jak jste se tam dostali?“, byla jejich reakce. A brzy jsme pochopili proč. Obracíme auto na Zlaté Hory ..a po pěti kilometrech další stromy přes cestu. Hasiči prostě netušili a nemohli uvěřit, že jsme projeli tou ledovou cestou. Potkáváme starostu Zlatých Hor, který tu je na obhlídce a ten potvrzuje, že přece jedna cesta do Zlatých hor přes Ondřejov není „zarúbaná“ a je průjezdná.

Pak už nebránilo zastavit pod Měděným dolem a udělat v něm kontrolu, pak vyjet na Marii Pomocnou. Vichr byl nadále hodně silný a stromy v lese stále padaly. Rozdělujeme se a kontrolujeme počty netopýrů Marii Pomocné II a III a to pro dnes stačí.

Zatarasená cesta na Rejvív

Zatarasená cesta na Zlaté hory

Kontrola netopýrů v Měděném dole – horní patro